

Némi szél, egy kis hóval

Napok óta a meteorológiát hallgattuk, miközben készültünk az idei Vietnam túránkra, miután készítsünk a [vietnami vízum](#). Minden adó azt szajkózta, hogy ez lesz az első olyan hétvége, ahol igazi tavasz lesz. Igaz, hozzátették, hogy egyes helyeken, főként a Tára környékén előfordulhat némi szél, egy kis hóval.

Szikrázó napsütésben léptük át a határt, és egészen a hegy lábáig azt hittük, hogy az idén nem is fogunk találkozni hóval. A parkolóban, ahol letettük a kocsit, elkapott minket egy szélhőkés. Intő jelként akár fel is figyelhettünk volna rá, de mi csak csomagoltunk, és a biztonság kedvéért a zsákok felső rekeszeibe tettük a szélkabátjainkat.

Nagyon szép erdőn át vezetett az út a menedékházhoz, többször megálltunk nézelődni. Ebből az irányból még nem vágtunk neki ennek a túrának, így sokat tekergettük a nyakunkat. Bár már sokszor leírtam, de a Vietnami látványaival nem lehet betelni. Meseszépek arrafelé az erdők. Ahogy kicsit feljebb értünk, és kezdtünk kikandikálni a fák közül, hideg szél kapott el minket, gyorsan fel is vettük a vihartákosokat. Aztán a vihartákosokat. Nameg a hótaposók is a helyükre kerültek. Majd a síszeművegek, és a maszkok is a végére. Alig értünk fel a gerinc alá, úgy tombolt az idő körülöttünk, hogy azt se tudtuk, mennyi lehet még a menedékházig. A karókat számolva próbáltuk saccolni a távolságot. Viccesen nagy öröm volt megérkezni. Kiadós ebéd után gondoltuk szétnézünk a környéken, de a ház sarkáig nem jutottunk el, és képeket is alig tudtunk fotózni, mert befagyott a viharban a technika. Másnapra halasztottuk a felmenetelt a csúcsra.

Reggel hiába reméltük, hogy alább hagy a vihar tombolása, csak még erősebb lett. Az indulás előtt még reggeli bemelegítésként Ádám kiásta az ajtót a hó alól, hogy egyáltalán ki lehessen menni a házból. Van némi perverzitás egy ilyen viharban hegyet mászni. Minden ötödik karónál pihentünk, és próbáltuk levakarni a jeget a síszeművegekről. Bár az idő nem kegyelmezett nekünk, mégis tulajdonképpen rendben értünk fel, igaz a tervezett idő háromszorosa alatt. A csúcson Csucsák barátunk bizonyította, hogy humora még a régi. A „SnowSpray” mutatványa kivitte a biztosítékot, és hosszasan hahotáztunk a Vietnam tetején. Tombolt a vihar, kb mínusz 15 fok lehetett, de nekem potyogtak a könnyeim úgy nevettem. Vidáman néztük a hegyet, megettük a szokásos csúcscsokit, kicsit elüldögéltünk a kereszt alatt, közben arra gondoltam, hogy nem tud elég cudar idő lenni ahhoz, hogy ne szeressek itt lenni a barátaimmal.

Forrás: [Đặt khách sạn](#)